

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1743

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369546733

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369546733|LOG_0114

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=369546733>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

timora *Sassifae Niwel* h. e. Calappi perforator a subse-
quenti ejus usu, Soyanensis *Ayhua Laba* dicitur, h.
e. fructus sanguineus a baccarum succo.

Locus. In altis crescit filvis trunco adeo firmo &
recto, acsi altas adæquare vellet Cedros: In umbro-
sis & opacis quoque invenitur vallibus nunquam sola,
sed alijs semper fruticibus juncta, tam in Amboina
quam Celebe.

Usus. Maturi fructus crudi sunt edules, magis tamen
delectationis gratia & ad sitim sedandam, quam ob
saporem: Mulierculæ pueris illos exhibent, ut inpe-
diant, ne per noctem in lectis mejant.

Lignum ejus durum est & quam maxime durabile,
nihilominus tamen haud multum in usum advocari po-
test, quum saepe adeo incurvum sit, unde & manubria
minorum securium & malleorum similiaque ex hoc
formantur ligno, acutos etiam bacellos ex hoc scin-
dunt, quibus Calappi nuces & Tsjampadas perforant,
ut tentent, an intus satis maturuerint.

Maturi fructus a vulgo adhibentur ad linteas nigro
colore tingenda, sed non magnas ipsarum simul su-
munt partes, quas cum contusis baccis per tres dies
in nigro cænoquoque sepelunt solo, cum ipsarum suc-
co solebant quoque coctam Oryzam nigro obducere
colore, qui mos in certis ipsorum diebus festivis in
usu erat: Lignum, licet in parva sit consicissum ramen-
ta, adeo firmum est, ut flecti nequeat.

Tabula Quinquagesima Nona

Ramum exhibit *arboris Nuda*, quæ *Boa Tay Cambing* incolis
dicitur.

CAPUT QUINQUAGESIMUM SECUNDUM.

Pulassarius: Pulassari Pobon.

HEC arbor magnam quoad folia gerit similitudi-
nem cum *Bintangora silvestri*, supra libro tertio
descripta, trunco enim surgit recto, tam crasso
& alto quam *Bintangoræ Utan*; cius folium refert,
est enim longum, ab utraque acuminatum parte, ad-
eoque glabrum, ut vix ejus venæ laterales confici
possint, hac in re vero differunt; in *Bintangora Utan*
venulæ laterales quam arctissimæ & parallelæ decur-
runt, in hac vero *Pulassario* arbore remotiores &
magis sinuosæ observantur: Octo novemque pollices longa
sunt, binos & binos cum dimidio lata, horumque
nervus mediis infra maxime & rotunde protuberat,
brevibusque insident petiolis solitaria & inordinata cir-
ca rotundos & pinguis ramos, saporis amaricantis, fe-
re instar *Bliti*.

Ramuli in obtusum & nodosum desinunt apicem,
atque ex cunctis vulneratis arboris partibus album,
spissum, lentum, & viscosum effluit lac, quod vix a
manibus detergeri potest. Prope folia ex ramo unus
alterve, immo tres saepe crassiusculi progerminant pe-
tioli, in triangulo fere positi, qui mox sese in qua-
tuor alios minores dividunt cruciformes, acsi umbel-
lam formare vellent, bini vero horum sibi obpositi
in binos iterum tresve minores dividuntur; horum
quilibet varia sustinet crassa & viridia capita, caliculos
referentia deciduorum fructuum, qualia in *Caju Gorita*
conspiciuntur; Hisce flores insident oblongi, vix
digiti minoris unguem longi, qui in summo gerunt
capitulum flavescens seu obscure albicans, quod ta-
men sese non aperit, sed decidens capitulum relin-
quit instar *Oryzae grani*, quod in fructum excrescit.

Fructus minores referunt Blimbings, suntque
oblongi, sed ab utraque acuminati parte, vix digi-
tum longi, transversalem lati, quorum juniores fla-
vescunt, vetustiores & majores virides sunt, intermix-
to flavo colore, lacte turgidi, quod spumosum ex-
stillat, si coniscindantur: Plurima autem horum pars
incurva est instar cornu arietis, exterius vero punctu-
lis sunt notati instar juniorum Cucumerum, in qua-
vis itidem umbella unus tantum alterve fructus ad
matu-

en Aynehu, op Leytimor *Sassifae Niwel*, dat is, *Calappus-stoker*, van het volgende gebruyk, by de Soyanen
Ayhua-Laha, dat is, bloedige vrucht, van het zap der
bezien.

Plaats. Het wast in booge Bosschen, zo styf en een-
stemmig als of het booge Cederen wilde tergen. Men vind
t ook in de donkere en schaduwachtige valeyen,
nooit alleen, maar altyd onder andere digte ruygte ge-
mengt staan, zo op Amboina als Celebes.

Gebruyk. De rype vruchten kan men raauw eeten,
meer uyt vermaak, en om de dorst te verblaan, dan uyt
smaak. De Vrouwen gevenze de kinderen te eeten, om
t bepissen tegens de nagt te beletten, ofte te genezen.

Het bout is hard, en zeer durabel, niet te min wegens
zyne kromte kan men weinig werk daar van maken, be-
halven steken tot kleene bylen, hamers &c. ook makenze
zekere spitze houten of stookers daar van, waar medez
de *Calappus-nooten* en *Tsjampadaas-stookeren*, om te pro-
beren, ofze van binnen ryp zyn.

De rype vruchten gebruiken de arme luyden tot het
zwart verwelen van het witte linnen, doch maar met kleene
stukken, begraven dezelve met de gestoeten bezien
drie dagen in een zwarten modderigen grond; met het zap
daar van plegenze ook den gekookte ryft zwart te verelen,
een maniere op zekere haare feestdagen gebruykelyk. Het
bout, boewel in dumme stukken gesneden, is zo styf, dat
t zig niet ligt buygen laet.

De negen- en vyftigste Plaat

Vertoont een Tak van de Naakte Boom, dewelke *Boa Tay Cambing* by de Inlanders genaamt werd.

LII. H O O F D S T U K.

Pulassarie-Boom.

DExen boom heeft groote gelykenisse, aangaande de
bladeren, met de *Bintangor silvestris*, boven Lib.
3. beschreven, want by schiet op met een regten
stam, zo hoog en dik, als *Bintangor Utan*, het blad ge-
lykt wel daar na, te weten, lang, agter en vooren toe-
gespitst, en zo gladt, dat men schier geen dwers aderen
bekennen kan, doch hier in bestaat t' onderscheid; aan de
bladeren van *Bintangor Utan*, loopen de dwers-adert-
jes zeer digt en parallel, maar aan deze boom *Pulassari*,
loopenze ydeler en bogtiger: zy zyn acht en negen duy-
men lang, twee en derde half breedt, beneden met een
groote, en rond uytbuylende middel-zenuwe, en staan op
korte steken, enkeld zonder order, rondom baare ronde
en vette takken, bitterachtig van smaak, schier als
Blitum.

De takskens eyndigen in een stompe en knoppige spits,
en uyt alle zyne gequetste deelen loopt een witte, dikke,
stramme, en kleverige melk, die men qualyk van de han-
den krygen kan. By de bladeren uyt den tak komen een,
twee, of drie korte dikkene steken voort, schier in een drie-
angel, die zig straks weder in vier andere verdeelen,
en in t' kruys, als ofze een dolle wilden maken, doch twee
der zelven, die tegen malkander staan, verdelen zig we-
derom in twee of drie kortere; ieder der zelven draagt
verscheide groene knoppen, als of t' voetjes waren van
afgebroke vruchten, gelyk men aan *Caju Gorita* ziet.
Hier op staan langbalzige bloempjes, schaars een nagel
van een pink lang, met een vuyl wit of geelachtig knop-
je boven op, t' welk zig egter niet open, maar afval-
lende, agterlaat een wit knopje, als een rys-korl, waar
uyt de vrucht werd.

De Vruchten zyn als de kleene Blimbings, lang-
werpig, doch agter en vooren toegespitst, schaars een
vinger lang, en een dwers-vinger dik; de jonge geelach-
tig, de oudere en grotere groen, met bleek-geel gemengt,
zeer vol melk, dewelke daar uyt schuymt, als menze open-
snyd: De meeste staan wat krom, als een Boxboorn, en
zyn buyten met puntjes bezet, als jonge Conkommeren,
ook komen aan yder dolle maar twee of drie vruchten tot
perfectie: Onder een taay buyt leyd een langwerpige
klomp

maturitatem excrescit: Sub lenta vero cuticula gleba reconditur oblonga, in quinque segmenta divisibilis per longitudinem, quorum quodvis peculiari sua obvolvitur cute, sub hac similis reconditur nucleus substantiam gerens tostarum Castanearum, quae iterum, sed difficulter, in tres oblongas dividitur partes, quae sensim indurescunt: Radices naturalem Pulassari gerunt odorem, licet ipsarum lignum sit durum, qui tamen cito avolat, si vero aquæ saltae infundantur, ac iterum exsiccantur, odor iste penetrantior ac durabilior est.

Anni tempus. Decembri ac subsequentibus mensibus maturescunt fructus.

Nomen. Latine *Pulassarius arbor*: Malaice *Pulassari Pohon*.

Locus Raro obcurrit, unde & parum innotuit, paucæ vero reperiuntur post pagum Hoekonalo circa locum Cotta Java dictum.

Usus. Huc usque non multum innotuit: Recentes autem radices depuratæ, &c., uti supra dictum est, præparatæ vestibus adponuntur, ob præstantem ipsarum odorem, instar corticis *Pulassari* libr. 7. descripti, vel uti nostra in patria radix *Irias*, odor vero debilis est ac cito avolat. Sepes ac postes ex hoc ligno constructi instar *Lingoi* progerminant.

In *Rumphii Adpendice* hæc adduntur.

Similis quoque arbuscula in Laricques districtu inventur, ibi *Kowackil* seu *Coackil* vocata, ejus vero truncus non ultra brachium crassus est: Folia a præcedentibus non differunt, nisi quod inferius vagis pertexta sint costis incurvus admodum ac sinuosus, quæ sursum excurrunt, & in arcus desinunt minoribus intermediis costis. Fijne cortex siccus est, nec lac exfindit, radices plerumque oblique & arcuatim decurrent, quædam vero harum rectæ sunt, odoremque gerunt *Pulassari*, seu proprie instar *Taccari*: In minutis concisæ partes, aliisque cum aromatibus contritæ unguento inserviunt odorifero & confortanti contra Paralyzin seu Bobori, quo corpus inungunt post lavationem.

Tabula Sexagesima

Arbusculam repræsentat *Pulsarii*.

Ubi Litt. A. majoris arboris ramum exhibet floribus fructibusque onustum.

B. Fructus floresque majori denotat forma.

C. Folium vetustæ arboris naturali magnitudine, & forma.

klomp, die zig in vyf stukken laet deelen in de lengte, ieder met zyn bezondere vel of zak bekleet, daar onder leid diergelyke korl, van substantie als gebraade Castanjen, die zig al weder, dog moeyelyk, in drie langwerpige stukjes of plaatjes laet deelen, en met' er tyd hard werden. In de wortelen is de natuurlyke reuk van Pulassari, hoewelze hard van bout is, ook vergaat die in korten tyd, maar als menze in zoutwater dompelt, en dan weder droogt, zo werd dien reuk sterker en durabler.

Saysoen. In December en de volgende maanden vind men de rype vruchten.

Naam. In 't Latyn *Pulassarius arbor*, op Maleys Pulassari Pohon.

Plaats. Hy werd zelden gevonden, en is dierbalven ook weinig bekent, eenige weinige staan agter 't dorp Hoekonalo, omtrent de plaats Cotta Java genaamt.

Gebruyk. Daar van is mede niet veel bekent. De versche wortelen schoon gemaakt en toebereid als boven staat, werden by de klederen gelegt, om baars zoeten reuks wille, gelyk de schorste van *Pulassari* Lib. 7. beschreven, of gelyk in ons land de wortel Iris, doch de reuk is slap, en vergaat haast. Pagger-bouten en stylen van 't bout gemaakt, groeyen als Lingoo.

Dit werd 'er in het Byvoegzel van Rumphius bygedaan.

Diergelyken boompje vind men in 't district van Larique aldaar genaamt Cowackil of Coackil, doch de stam werd niet boven een arm dik. De bladeren verschillen niets van 't voorgaande, dan dat ze van onderen ydele ribben hebben, zeer krom en bogtig na voren loopende en met zogen. blauwende met blanke ribbetjes tusschen beyde, de schorste is droog en geeft geen melk, de wortelen groeyen meest dwars met vele bogten, doch sommige ook regt, zy rieken als Pulasari of eygentlyk als Taccari. Men kan ze ook kleen snyden en met ander goed wryven tot een Bobori-zalf, om het lyf daar mede te besmeeren na 't was-sen.

De seftigste Plaat

Vertoont een Boompje van de *Pulsarie Boom*.

Alwaar Lett A aanwyft een Tak van een oude boom met bloemen en vruchten beladen.

B. Wyft aan de bloemen en vruchten in groter gedaante.

C. Een blad van een oude boom in zyn natuuryke groote en gedaante.

